

[Poul Sørensen.]

holder det sig med tilskuddene til bygningshåndværkernes arbejdsløshedskasser? Det er dog i sandhed et område, hvor der har været gode indtjeningsmuligheder. Men der reserveres ifølge lovforslaget op imod 2 mill. kr. til bygningshåndværkernes arbejdsløshedskasser. Hvis man ser tallene igennem, finder man følgende: murerne har 10 mill. kr. i reserver, tømrerne har 10 mill. kr., og elektrikerne har omtrent 5 mill. kr. i reserver. Når man ser disse tal, stiller man sig dog det spørgsmål: hvad er princippet i det lovforslag, som blev revet ud af kommissionens hånd for at blive lagt på tingets bord, efter at den højtærede minister havde læst korrektur på det? Jeg må sige, at når der skal disponeres over de midler, som det her foreslås at stille til rådighed, og som vi nu skal se på, så må der vist gås frem efter et helt andet princip end det, den højtærede minister foreslår bragt i anvendelse.

Når man ser på, hvem det efter ministerens forslag er, som skal betale disse penge, er det også et ganske ejendommeligt billede, der kommer frem. Jeg ved ikke, om det er et tilfælde, men det kan man selvfølgelig også få at vide, at de kasser, som skal betale — det er nærmest sådan, at en 7-8 kasser må betale det hele, de 6 mill. kr. — alle er kasser, hvor kvinderne er meget med. Disse kasser må afse en betydelig del af det statstilskud, de hidtil har fået; trods ringe gennemsnitsindtægt hos medlemmerne må disse kasser afse en betydelig del af det statstilskud, de hidtil har fået; idet beløbene føres over til de kasser, der skal have mere, end de hidtil har fået. Det ville være meget tilfredsstillende for mig, om den højtærede minister over for det høje ting ville redegøre for, hvorledes man ser på den side af sagen.

Jeg vil gerne i denne forbindelse rejse et andet for mig ejendommeligt spørgsmål. For basisåret 1956-57 er der i lovforslaget som underbilag til bilag 3 givet en redegørelse — som ser ud til at være rigtigt stillet op, når man bare kaster blikket på den — for, hvilke kasser der er vanskeligt stillet og altså skal delagtiggøres i de ekstra-beløb, som det høje ting er blevet anmodet om at bevilge til den særopgave at hjælpe de vanskeligt stillede kasser. Der er 4 kasser, som jeg særlig vil nævne, nemlig sadelmagerne og tapetserernes, stenindustriarbej-

derne, tjenerne og tobaksarbejdernes. Det er kasser, som den højtærede minister foreslår skal have øgede midler, fordi de er vanskeligt stillet, men samtidig foreligger der her et lovforslag — således må jeg læse det — hvorefter disse 4 kasser samme år skulle have haft mindre i tilskud. Det er dog en ganske ejendommelig ting, og hvis jeg ikke vidste, at den højtærede minister havde gennemarbejdet spørgsmålene og interesseret sig levende for dem, således som jeg ved den højtærede minister gør det, ville jeg tro, at det var noget sjuskeri, men nu vil vi altså få forklarer, hvorledes det hænger sammen med denne teknik. Mig overrasker det i hvert fald at blive stillet over for et forslag af denne karakter.

Der er andre problemer i lovforslaget, som er draget frem her, således spørgsmålet om arbejdsløshedsfondens opretholdelse eller ikke-opretholdelse og dermed fortsættelseskassernes stilling, og dette vil jeg gerne være med til at overveje. Jeg mener, at der her er tale om en forenkling, som man meget vel kan tage. På nuværende tidspunkt skal jeg blot nævne, at den stilling, kommunerne vil få, hvis forslaget, hvad jeg ikke håber, går igennem, svarer vel nogenlunde til den, de har nu. Brændselshjælpen med de nye regler skal jeg på nuværende tidspunkt ikke tage stilling til. Jeg forstår, således som det allerede er sagt, at arbejdsgivernes bidrag i fremtiden skal indgå direkte til staten og ikke, således som det hidtil har været, vil være knyttet til selve arbejdsløshedsforsikringen.

Jeg vil da gerne på denne baggrund og efter års arbejde i kommissionen med de øvrige partiers repræsentanter udtale min store skuffelse over det resultat, som ministeren har fremlagt på det for os meget alvorlige område, som arbejdsløshedsforsikringen er. Jeg har lagt mærke til, at der i fremsættelsen står, at det radikale partis repræsentant finder skitsen tiltalende. Vi har hidtil i kommissionen stået fælles om, at man skulle arbejde henimod en gensidighed mellem kasserne. Vi har hidtil stået fælles om det synspunkt, at som den økonomiske situation er, skulle statens udgifter ikke forøges, men de nødstedte kasser skulle have hjælp gennem gensidighed, hvor de lavestbetalende arbejdere måtte betale mere til de arbejdere, der måtte bære et meget